

Az Elsőfokú Bíróságnak (nyolcadik tanács) a T-51/07. sz., Agrar-Invest-Tatschl GmbH kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2008. október 8-án hozott ítélete ellen az Agrar-Invest-Tatschl GmbH által 2008. december 12-én benyújtott fellebbezés

(C-552/08. P. sz. ügy)

(2009/C 55/16)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (képviselők: U. Schrömbges és O. Wenzlaff ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság semmisítse meg az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-51/07. sz., Agrar-Invest-Tatschl GmbH kontra Bizottság ügyben 2008. október 8-án hozott ítéletét
- A Bíróság az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt a T-51/07. sz. ügyben folytatott eljárásban 2007. február 22-én benyújtott keresetlevél első kereseti kérelmének megfelelően semmisítse meg az Európai Bizottság 2006. december 4-i C (2006) 5789 végleges határozatát (REC 05/05).

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés Elsőfokú Bíróság azon ítélete ellen irányul, amelyben elutasította a fellebbezőnek a Horvátországból behozott cukor utáni, tőle nem követelt behozatali vám utólagos beszedését elrendelő, 2006. december 4-i C (2006) 5789 végleges bizottsági határozat ellen benyújtott keresetét.

Az Elsőfokú Bíróság a fellebbező keresetének elutasítását a jóhiszeműség hiányával indokolta, amely a behozatali vám utólagos könyvelésbe vételétől való eltekintés négy együttes feltételének egyikét alkotja. Az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) 220. cikke (2) bekezdése b) pontja ötödik albekezdésének értelmében a kötelezett nem hivatkozhat jóhiszeműségére, amennyiben a Bizottság – mint a jelen esetben – az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában értesítést tett közzé, amely szerint kétség merült fel a kedvezményes elbánásnak a kedvezményezett ország részéről történő megfelelő alkalmazását illetően. Nem bír jelentőséggel, hogy a fellebbező az áruszállítási bizonyítvány hitelességének és pontosságának utólagos megerősítését illetően jóhiszeműen járt el, mivel a behozatal tekintetében mindenesetre nem volt jóhiszemű.

A fellebbező a fellebbezését a Vámkódex 220. cikke (2) bekezdése b) pontja ötödik albekezdésének Elsőfokú Bíróság általi téves

értelmezésére alapítja. Az Elsőfokú Bíróság értelmezése jogi tévedést foglal magában, mivel a Bizottság Hivatalos Lapban közzétett értesítésének – amely szerint kétség merült fel a kedvezményes elbánásnak a kedvezményezett ország részéről történő megfelelő alkalmazását illetően – akkor is jóhiszeműséget kizáró hatást tulajdonít, ha mint a jelen esetben, a kérdéses kedvezményes elbánáshoz szükséges bizonyítványokat az értesítés közzétételét követően utólagos ellenőrzési eljárásnak vetették alá, amely során megerősítésre került a kedvezményes elbánáshoz szükséges bizonyítványok hitelessége és pontossága.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen ítéli meg úgy, hogy az értesítésnek a Vámkódex 220. cikke (2) bekezdése b) pontja ötödik albekezdésében foglalt hatását korlátozza a harmadik állam vámhatósága által hozott döntések igazgatási együttműködés keretében való elismerésének elve. A Vámkódex hivatkozott rendelkezése esetében a rosszhiszeműség törvényes véelme áll fenn, amely éppen, mint a jelen esetben, utólagos ellenőrzési eljárás lefolytatásával dönthető meg. A fellebbező jóhiszeműségét visszaállította az áruszállítási bizonyítványok hitelességének és pontosságának utólagos megerősítése, azaz a fellebbező bízhatott abban, hogy az utólagos ellenőrzési eljárás során megdőlt a Bizottság értesítése közzétételének alapját képező jogos kétség. A fellebbező jóhiszeműsége tehát nem a hivatkozott áruszállítási bizonyítványok horvát vámhatóságok általi jogszerű kiállításától függ, hanem ezen áruszállítási bizonyítványoknak a vámhatóságok általi, a bizonyítványok jogszerű kiállításával kapcsolatos, a Bizottság értesítésében kinyilvánított kétség alapján lefolytatott jogszerű utólagos ellenőrzésétől.

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2008. december 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Portakabin Limited és Portakabin BV kontra Primakabin BV

(C-558/08. sz. ügy)

(2009/C 55/17)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia)

Az alapeljárás felei

Felperesek: Portakabin Limited és Portakabin BV.

Alperes: Primakabin BV.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) Ha egy vállalkozó, aki, illetve amely meghatározott árukkal vagy szolgáltatásokkal kereskedik (a továbbiakban: hirdető ügyfél), él azzal a lehetőséggel, hogy egy internetes keresőprogram üzemeltetőjének [Az internetes hirdetés során adott annak a lehetősége, hogy ellenérték fejében keresőprogramokba – mint amilyen a Google is – kulcsszavakat jelentsenek be. Ha a keresőprogramba e kulcsszavak valamelyikét gépelik be, úgy a hirdető honlapjára mutató hivatkozás, a talált oldalak listája vagy éppen az oldal jobb oldalán az eredményeket a „szponzorált kapcsolatok” cím alatt felsoroló hirdetés jelenik meg] olyan kulcsszót jelent be, amely egy más (a továbbiakban: védjegyjogosult) által hasonló áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában bejelentett védjegynek felel meg, és a bejelentett kulcsszó – anélkül, hogy ez a keresőprogram használója számára látható lenne – azt eredményezi, hogy az e szót begépelő internethasználó a keresőprogram üzemeltetője által talált eredmények listáján a hirdető ügyfél honlapjára mutató hivatkozást talál, úgy ez a bejelentett védjegy e hirdető ügyfél általi, a 89/104/EGK irányelv ⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti értelemben vett használatának minősül-e?
- b) E tekintetben különbséget kell-e tenni aszerint, hogy a hivatkozás:
- a talált oldalak szokásos listáján vagy
 - egy ilyenként megjelölt hirdetési részben szerepel-e?
- c) Különbséget jelent-e e tekintetben, hogy
- a hirdető ügyfél már a keresőprogram üzemeltetőjének honlapján szereplő hivatkozásban is ténylegesen azon árukkal vagy szolgáltatásokkal megegyező árukat vagy szolgáltatásokat kínál-e, amelyek vonatkozásában a védjegyet lajstromozták, vagy
 - a hirdető ügyfél a saját honlapján – amelyre az (1. kérdés a) pontja szerinti) internethasználó a keresőprogram üzemeltetőjének honlapján szereplő hivatkozásra „klikkelve” juthat el (hyperlinking) – kínál-e ténylegesen azon árukkal vagy szolgáltatásokkal megegyező árukat vagy szolgáltatásokat, amelyek vonatkozásában a védjegyet lajstromozták?
- 2) Az 1. kérdésre adandó igenlő válasz esetén: eredményezheti-e azt az irányelv 6. cikke, különösen a 6. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja, hogy a védjegy jogosultja nem tilthatja meg az 1. kérdésben említett használatot, és ha mégis, milyen körülmények között?
- 3) Az 1. kérdésre adandó igenlő válasz esetén: alkalmazandó-e az irányelv 7. cikke, ha a hirdető ügyfél valamely ajánlata – amint az az 1. kérdésben bemutatásra került – olyan árukra vonatkozik, amelyeket a védjegyjogosult 1. kérdésben említett védjegye alatt vagy a védjegyjogosult engedélyével hoztak a Közösségben forgalomba?
- 4) Az előző kérdésekre adandó válaszok vonatkoztathatók-e a hirdető ügyfél által bejelentett, az 1. kérdésben említett olyan kulcsszavakra is, amelyek esetében a védjegyet szándékosan kisebb íráshibákkal idézik, miáltal az internetező közönség keresési lehetőségei hatékonyabbá válnak, ha feltételezzük, hogy a védjegyet a hirdető ügyfél honlapján helyesen idézik?

- 5) Ha az előző kérdésekre adandó válasz arra vezet, hogy a védjegynek az irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti használata nem valósul meg: az irányelv 5. cikkének (5) bekezdése alapján a tagállamok a kulcsszavak használatának vonatkozásában – amint arról jelen ügyben szó van – ezen államok olyan jogszabályi rendelkezéseinek megfelelően, amelyek alapján a jogosult felléphet az olyan megjelölés használata ellen, amelyet nem áruk vagy szolgáltatások megkülönböztetése céljából használnak, minden további nélkül védelmet biztosíthatnak-e az ilyen megjelölés olyan használatával szemben, amely e tagállamok bíróságainak véleménye szerint alapos ok nélkül sértene vagy tisztességtelenül kihasználja a védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét, vagy e tekintetben a nemzeti bírókat az előző kérdésekre adandó válaszokkal összefüggő közösségi jogi korlátok kötik?

⁽¹⁾ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL L 40., 1989.2.11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.).

2008. december 17-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-560/08. sz. ügy)

(2009/C 55/18)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán, D. Recchia és J.-B. Laignelot, meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság nem teljesítette
- az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdéséből, 3. cikkéből, 4. cikke (1) illetve (2) bekezdéséből és 5. cikkéből eredő kötelezettségeit az M-501 országút kibővítésének és/vagy elkészítésének különálló projektjeivel kapcsolatban; a 85/337/EGK irányelv 6. cikke (2) bekezdéséből és 8. cikkéből eredő kötelezettségeit az M-501 országút 2. és 4. szakaszainak megfelelő részeinek kibővítésének és/vagy elkészítésének különálló projektjeivel kapcsolatban; és a 85/337/EGK irányelv 9. cikkéből eredő kötelezettségeit az M-501 országút 1., 2. és 4. szakaszainak megfelelő részeinek kibővítésének és/vagy elkészítésének különálló projektjeivel kapcsolatban;